

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 610/2018
20.06.2019. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Јелене Боровац, Звездане Лутовац, Бранка Станића и Татјане Матковић Стефановић, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Милош Милић, адвокат из ..., против тужене Медицинске школе са домом ученика "... " ..., коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Крагујевцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1150/17 од 18.10.2017. године, у седници одржаној 20.06.2019. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1150/17 од 18.10.2017. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1150/17 од 18.10.2017. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П1 450/16 од 07.12.2016. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев тужиље и обавезана тужена да јој на име накнаде штете због неисплаћене накнаде зараде за време коришћења годишњег одмора у периоду од 04.05.2013. до 04.05.2016. године исплати 5.792,00 динара са законском затезном каматом почев од 20.10.2016. године до исплате, као и износ од 2.405,04 динара на име законске затезне камате обрачунате од дана доспелости појединачних месечних износа па до дана вештачења 19.10.2016. године. Ставом другим изреке, обавезана је тужена да тужилји накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1150/17 од 18.10.2017. године, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донесене у другом степену тужена је изјавила ревизију због погрешне примене материјалног права на основу члана 404. ЗПП.

Тужилја је поднела одговор на ревизију, захтевајући трошкове његовог састава.

Одлучујући о дозвољености изјављене ревизије на основу члана 404. став 2. ЗПП ("Службени гласник РС" 72/11... 55/2014), Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП јер је питање накнаде зараде за време годишњег одмора довољно расправљено у судској пракси и нема потребе за новим тумачењем права. Одлука на коју се ревидент позива у овој парници се не може применити јер у погледу чињеничног и правног питања није идентична са предметом спора у овој парници.

По члану 403. став 3. истог закона, ревизија је дозвољена у свим поступцима у којима вредност предмета спора побијаног дела прелази динарску противвредност од 40.000 евра, односно 100.000 евра у привредним споровима, по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 04.05.2016. године. Вредност предмета спора је 5.792,00 динара.

С обзиром да је вредност побијаног дела правноснажне пресуде испод 40.000 евра, у динарској противвредности, то је изјављена ревизија недозвољена.

На основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у изреци.

Одбијен је захтев тужиље за накнаду трошкова одговора на ревизију јер ови трошкови нису били ни нужни, ни неопходни за одлучивање о овом правном леку (члан 154. став 1. ЗПП).

**Председник већа
судија
Предраг Трифуновић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић